

הדלקת-נרות

י-ם-----5:30

ב"ב-----5:45

יציאת שבת

י-ם-----6:42

ב"ב-----6:43

ר"ת-----7:22

– פנימי משה –**דברי תורה לפרשת נח**

א { **"אלה תולדות נֹחַ, נֹחַ אִישׁ צַדִּיק"** מבאר רש"י עיקר תולדותיהן של צדיקים מעשים טובים. היהודי הקדוש מפשיסחא היה אומר: כל אדם רגיל לטעון, כי איננו עמל ויגע אלא בשביל בניו, שיגדלו ויהיו יהודים טובים ובני תורה. כאשר הבנים הללו מתבגרים שוב אינם נותנים דעתם על עצמם וטוענים אף הם כי כל עמלם ויגיעם אינו אלא בשביל בניהם. אי לזאת, כבר הייתי תאב לראות את הבן הראוי לשמו... לפיכך אמר הכתוב "אלה תולדות נח", נח לא הזניח את עצמו, כדי לפעול רק בשביל בניו, כי גם ראה את עצמו כבן ושקד על על עליית עצמו הוא אשר הבן הראוי לשמו, אשר הבין כי גם עליו מוטלת החובה לעבוד את האלוקים. וזהו פירושו של "תולדותיהן של צדיקים מעשים טובים" הצדיקים רואים במעשיהם הטובים כאילו הם בניהם....

ב { **"אלה תולדות נֹחַ...ויולד נֹחַ שְׁלוֹשָׁה בָנִים אֶת שֵׁם אֶת זֶם ואת יֶפֶת"** אלה הם מעשיו הטובים {תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים – רש"י} של נח, אשר לימד והשריש אצלו ואצל אחרים את שלושת הדברים הללו: את "שם": לזכור תמיד את שם האלוקים. את "חם" – לקיים כל מצוה בחמימות ובהתלהבות, "ואת יפת" – לעשות אך ורק מעשים שהם "תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם"

ג { **"צֹהַר תַּעֲשֶׂה לְתִיבָה"** "תבה" פירושה מילה {בלשון המשנה תבה זו מילה} הכוונה למילים של תורה ותפילה המצילה ממבול הגשמיות והארציות שמציף את העולם. וזה פירושו של "צֹהַר תַּעֲשֶׂה לְתִיבָה" שתעשה אור למילה, שכל מילה של תורה ותפילה היוצאת מפיו, תהיה מאירה ובהירה. {הרה"ק השפת אמת מגור זי"ע}

ד { **"צֹהַר תַּעֲשֶׂה לְתִיבָה"** מבאר רש"י ו"א חלון ו"א אבן טובה. יכולים להסביר על פי מה שכתוב אצל לוט "אל תביט אחריו" כי לא ניצל בזכותו אלא בזכות אברהם אבינו, ובזה תלוי המחלוקת היש דורשים לשבח הם אומרים שהיה חלון כי היה רשאי לראות במפלתן והיש שדורשים לגנאי הם אומרים שהיה לו אבן טובה כי לא היה רשאי לראות במפלתן. {אמרי שפר}

ה { **"צֹהַר תַּעֲשֶׂה לְתִיבָה"** איתא בזוה"ק ש"נח" מרמז על שבת ו"ל שאם ניקח את המילה "צֹהַר" שזה בגמטריא 295 ונחבר לזה את המילה "תבה" שזה בגמטריא 407 יצא ביחד 702 שזה בגמטריא "שבת" רמז למה שהזוה"ק אומר ש"נח" מרמז על שבת, שהשבת מציל מכל הדברים הרעים כמו מהמבול. {אבי מורי זצ"ל}

גֹּפֶט שַׁבָּת, שַׁבַּת שְׁלוֹם והגֹּפֶט חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ טוֹב

י'ד'זכמ

משה יוסף 1966